

Pfv.IV.21.337/2015/8.szám

A Kúria a személyesen eljáró felperesnek a dr. Karsay Zsófia ügyvéd által képviselt alperes ellen személyiségi jogsértés megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt a Győri Törvényszék előtt P.20.414/2013. számon megindított és a Győri Ítéltábla Pf.I.20.038/2014/16. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes által 49. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet részben hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a nem vagyoni kártérítés összegét 1.000.000 (egymillió) forintra leszállítja.

Egyebekben a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt 200.000 (kétszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetének részben helyt adva megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes becsületét és jóhírnevét azzal, hogy az általa létrehozott „..” és a „..” című blogokban a felperes által kárt szenvedett emberek felkutatására irányuló felhívást tett közzé, keresve azokat, akiket a felperes becsapott, pénzét elvette, ügyét nem vagy sikertelenül teljesítette, továbbá azáltal, hogy a felperes ügyvédi tevékenysége kapcsán potenciális megtévesztettekre utalt, fehér galléros

bűnözőkre, szélhámosokra, csalókra, a hatalmi ágazatokat is kizátszó vagy kizátszani igyekvő hazárdőrökre, ügyvédnek (tévesen) minősített emberfélére hivatkozott. Megsértette továbbá jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a „...” című blogjában 2013. február 8. napján valótlanul állította, hogy az érettségit is „foxi-maxi” egyetemeken, iskolákban végezte el; 2012. május 22. napján kelt bejegyzésében valótlanul állította, hogy a felperes partnereit néha törvénytelenül váltogatta, becsapta őket és még saját gyermekét is; 2012. június 6. napján készült írásában valótlanul állította, hogy .. ügyvéd tevékenysége során érdemi munka nélkül vette el a munkadíjat. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül törölje véglegesen a „...” és a „...” című blogokat, saját költségén, azok tárolt változataira is kiterjedően. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül új blogban fejezze ki a történetek miatt sajnálkozását az ítélet rendelkező részében megfogalmazott elégtételadással. Az elsőfokú bíróság eltiltotta az alperest a jövőre nézve a további hasonló jogsértéstől és kötelezte, hogy 15 napon belül nem vagyoni kártérítés címén fizessen meg a felperesnek 2.000.000 forintot.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta. Határozata indokolásában kifejtette, hogy mindkét blog vonatkozásában az alperes szerzősége bizonyítást nyert. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy mindegyik sérelmezett bejegyzés a felperesre vonatkozott, ugyanis a blogok címében az alperes a felperest kifejezetten megnevezte. Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a tekintetben, hogy mely közlések valósítottak meg véleménynyilvánítást, illetve tényközlést. Az alperes maga sem állította, hogy a felperest bűncselekmény elkövetése miatt elítélték, a per egész tartama alatt a felperes ügyvédként tevékenykedett, ügyvédi tevékenységet pedig nem folytathat az, aki büntetett előéletű. Emiatt az alperes önkényesen, minden ténybeli alap hiányában utalt a felperesre, mint szélhámosra, bűnözőre, csalóra vagy fehérgalléros bűnözőre. Ez a közlés meghaladja a szabad véleménynyilvánítás határát, indokolatlanul bántó és sértő a felperes személyére nézve. Konkrétumok nélkül a további potenciális „megtévesztettek” átvernek, lehúzás, hazudik, megkárosítás, becsapott, lop, csal, hazudik kifejezések használatával, a .. című televíziós műsorban bemutatott szegedi ügyfeleit megtévesztő ügyvéddel való párhuzamba állítással azt a látszatot keltette, hogy a felperes szándékosan és tervszerűen, folyamatosan más emberek megtévesztésére, megkárosítására törekszik. Ezen általános megállapítások valóságtartalmát az alperes által csatolt iratok nem igazolták, a kifejezések pedig alkalmasak a felperes jóhírneve és becsülete megsértésére. Az „emberféle” és a „féreg” szavak ténytartalom nélküli jelzők, amelyek indokolatlanul lealacsonyítóak, megalázóak és túllépnek a véleménynyilvánítás tolerálható módján. Ezzel a

felperes becsületét, emberi méltóságát sértik. A „simlis”, „széltoló”, „furmányos”, „fifikás” kifejezések önállóan nem indokolatlanul bántóak, azonban más minősítésekkel, mint „hazug”, „bűnöző”, „szélhámos” társítva már becsület csorbitására alkalmas közlések.

Ezt meghaladóan megállapította, hogy a felperes keresetösségi joga hiányzik, illetve az egyik sérelmezett bejegyzés nem tartalmaz valótlanosságot és nem is sértő, így e körben a keresetet elutasította.

Az ítélet tábla szerint az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kárpótlás összegét is helyesen állapította meg, értékelve a jogsértés súlyát, azok nagy számát, időbeli elhúzódását és a felperest ért hátrányokat, valamint azt, hogy az alperes a felelősségre vonás ismeretében is folytatta személyiségi jogot sértő magatartását. Az ügyben eljáró bíróságok értékelték, hogy a felperes igazolta, hogy legalább egyszer a Nyíregyházi Városi Bíróság előtt kellemetlen magyarázkodásra kényszerült, elfogadta ennek többszöri előfordulását, a blogok hosszú ideje tartó meglétére. Megállapította, hogy az alperes célja a felperes pellengérre állítása volt, hogy az embereket figyelmeztesse arra, hogy a felperessel pórul járnak. Tehát az alperes felróhatóan járt el a blogok megjelentetése során. A közlések alkalmasak voltak arra, hogy potenciális ügyfeleket tántorítsanak el a felperes jogi képviselőként való igénybevitelétől, ezért úgy ítélték meg a bíróságok, hogy 2.000.000 forint nem vagyoni kárpótlás áll arányban az elszenvedett sérelem nagyságával és súlyosságával.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben az ítéletek felülvizsgálatát, elsődlegesen azok részbeni hatályon kívül helyezését és részbeni megváltoztatását kérte. Mellőzni kérte azokat a megállapításokat, amelyeket alaptalanul róttak az ügyben eljáró bíróságok az alperes terhére, mert a kijelentések, amelyek általánosságban szóltak, nem a felperes sérelmére értelmezhetők. Ennek függvényében a kártérítés összegszerűsége törvénysértően súlyos, ezért kérte annak mellőzését, illetve csökkentését. Másodlagosan az eljáró bíróságok új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta. Előadta, hogy a valóság bizonyítására az elsőfokú eljárásban a bíróság nem adott számára lehetőséget, jogi képviselő nélkül járt el és nem oktatta ki a bíróság a bizonyítás kérdésében kellő módon, ami jogszabálysértő. Hivatkozott arra, hogy rendőrségi eljárást próbált igénybe venni, mert úgy érezte, hogy a felperes tevékenységével, munkájával kapcsolatban általa fizetett 100.000 forint díjazás aránytalanul magas volt és a vállalkozásának nem tett eleget, a közigazgatási bírósági eljárást ígérete ellenére nem indította meg. Az ügyvédi kamarához is fordult, azonban a kamara nem engedte megnézni a felperes által beadott iratokat. Nem tartotta helytállónak a 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítést, mert a felperes nem bizonyította, hogy ilyen mértékű kár érte.

Vitatta a perköltség fizetésre kötelezését is. A Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdését, a 84. § (1) bekezdés a), b), c) és e) pontját, továbbá a Pp. 206. § (1) bekezdését jelölte meg jogszabálysértésként.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint részben alapos.

A Pp. 270. § (2) bekezdése alapján a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget tájékoztatási kötelezettségének, ezért nem tudott a perben bizonyítást előterjeszteni. Ezen előadásával kapcsolatban azonban a fentieknek megfelelően nem jelölte meg, mely jogszabályhely megsértésére hivatkozik, így a jogerős ítélet e tekintetben nem volt felülvizsgálható.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértését állította. E szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A Ptk. 76. §-a szerint a személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen - mások mellett - a becsület megsértése. A Ptk. 78. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is, a (2) bekezdés alapján a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

E rendelkezések alapján jóhírnév sértő a valótlan tényállítás, híresztelés, illetve a való tények hamis színben való feltüntetése, amennyiben az egyben sértő jellegű is.

A vélemény, az értékítélet, a bírálat csak akkor ad alapot a Ptk. 76. §-a alapján a becsület, vagy az emberi méltóság, mint védett személyhez fűződő jog megsértésének a megállapítására, ha kifejezőmódjában indokolatlanul bántó, sértő, lealacsonyító.

A jogerős ítélet helytállóan, jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy felperes magatartásának minősítése, a személyére

vonatkozó valótlan és sértő tartalmú közlések megsértették a felperes személyhez fűződő jogát. A jóhírnévsértő közlésekkel az alperes egyben megsértette a felperes becsületét is, tekintettel arra, hogy a közlések jellegük miatt alkalmasak voltak a felperes társadalmi megítélésének hátrányos kiváltására.

Alaptalanul hivatkozott arra az alperes, hogy csupán általánosságban megfogalmazott kijelentésekről van szó.

Tény, hogy az alperes által létrehozott blogoldal címe is tartalmazta a felperes nevét, és az oldal is kifejezetten a felperes személyéről szólt. Így nem vitatható, hogy a közlések a felperes személyére vonatkoztak.

Ezen túlmenően a felülvizsgálati kérelem sem a jogsértés megállapítása, sem az objektív jogkövetkezmények alkalmazása tekintetében nem tartalmazott szövegszerűen kifejtett indokolást arról, mely okból jogszabálysértő a jogerős ítélet.

A megítélt nem vagyoni kártérítés vonatkozásában a Kúria osztotta a felülvizsgálati kérelem álláspontját, mely szerint annak összege - a peradatok tükrében - nem felel meg a bírói gyakorlatnak.

Az ügyben eljáró bíróságok által megállapított körülmények, miszerint a felperes magyarázkodásra kényszerült, hosszú ideig fellelhetőek voltak a bejegyzések az interneten, továbbá hogy a közlések alkalmasak voltak arra, hogy potenciális ügyfeleket eltántorítsanak a felperes ügyvédi tevékenységének igénybevételétől, együttesen sem teszik indokolttá a hasonló ügyekben kialakult bírói gyakorlattól jelentősen eltérő mértékű, kiemelkedő összegű nem vagyoni kártérítés megítélését. A felperes saját előadása alapján megállapítható köztudomású tényeken túlmenően további hátrányokat, élete elnehezülését nem bizonyította.

Mindezek figyelembe vételével a Kúria a nem vagyoni kártérítés összegét 1.000.000 forintra leszállította.

A fentieknek megfelelően a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése szerint részben hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával részben megváltoztatta.

A Pp. 81. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet alapján a Kúria az első- és másodfokú perköltség megállapítását nem érintette és e rendelkezéseknek megfelelően határozott a felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről. Mivel a felperesnek nem merült fel költsége a felülvizsgálati eljárásban, ezért arról rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2016. február 10.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

AM

A kiadmány hitelével:

írnok